

Výročí 65 let:

Ing. Karel Brázdil, CSc.

Narodil se 28. 12. 1958 v Kroměříži. Vysokoškolské vzdělání v oboru Geodézie a kartografie absolvoval na Vojenské akademii Antonína Zápotockého v Brně. Ve stejném období v rámci mezioborového studia získal vysokoškolské vzdělání v oboru Vojenské počítače a automatizace. Vědeckou hodnost kandidát technických věd v oboru kartografie získal dálkovým studiem na Vojenské akademii v Brně v roce 1994. V roce 1999 absolvoval dlouhodobý kurz dálkového průzkumu Země v Toulouse ve Francii a v roce 2001 tříměsíční stáž ve vojenské geografické službě Velké Británie zaměřenou na řízení geografického zabezpečení mírových operací aliance NATO. V průběhu vojenské kariéry zastával řadu funkcí v Topografické, respektive Geografické službě Armády ČR. V letech 1999 a 2000 vykonával funkci náčelníka oddělení rozvoje topografického zabezpečení a zástupce náčelníka Topografické služby Armády ČR. Od roku 2000 do roku 2003 byl náčelníkem Vojenského topografického ústavu v Dobrušce a od roku 2003 do konce roku 2005 pak zastával funkci náčelníka Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu Ministerstva obrany ČR. Jeho hlavním odborným zaměřením byla kartografie a geografické informační systémy určené pro obranu státu a krizové řízení. Významným způsobem přispěl k výstavbě Vojenského geografického informačního systému a ke tvorbě nového státního mapového díla určeného pro zabezpečení obrany republiky zpracovaného v kartografickém zobrazení UTM, geodetickém referenčním systému WGS 84 a standardizovaného podle kartografických standardů NATO. V rámci vojenské kariéry působil v řadě mezinárodních komisí a pracovních skupinách aliance NATO.

Od 1. 1. 2006 pracuje v Zeměměřičském úřadě (ZÚ), nejprve ve funkci vedoucího Odboru správy ZABAGED® a od roku 2008 ve funkci vedoucího Zeměměřičského odboru Pardubice. Od 1. 1. 2014 je ředitelem ZÚ. Významným způsobem se zasloužil o transformaci leteckého měřického snímkování celého území státu z analogového na digitální, zvýšení rozlišovací úrovně leteckých měřických snímků z 0,50 m na 0,20 m, stabilizaci projektů snímkování a zkrácení periody snímkování a tvorby Ortofota ČR na dva roky. Byl rovněž iniciátorem a hlavním organizátorem nového výškopisného mapování ČR metodou leteckého laserového skenování (2010–2013), z jehož dat vznikly digitální modely reliéfu 4. a 5. generace a digitální model povrchu 1. generace a nový vrstevnicový model ČR, určený primárně pro novou Státní mapu v měřítku 1 : 5 000.

V průběhu odborné kariéry byl navrhovatelem a propagátorem řady modernizačních projektů v oblastech geoinformatiky a počítačové kartografie. V roce 2013 zpracoval Projektový záměr modernizace Informačního systému Geoportál ČÚZK a Informačního systému leteckého měřického snímkování a Ortofota ČR, jehož součástí je i vytvoření národního digitálního archivu leteckých měřických snímků a aplikací pro jejich prezentaci dálkovým přístupem cestou internetu. V roce 2017 se významným způsobem spolupodílel na vypracování a prosazení Projektu ZABAGED 2014+, dále inicioval a řídil vývoj nového státního mapového díla středních měřitek včetně nové Základní topografické mapy v měřítku 1 : 5 000. Je členem

hraničních komisí ČR a okolních států, reprezentantem ČR v Euro-Geographics, ve Strategic Forum for Cadastre and Geoinformation in Central Europe a v United Nation Global Geospatial Information Management při Organizaci spojených národů.

Náročné úkoly čekají pana ředitele také v nadcházejícím období. Je připraven realizovat koncepci zeměměřictví ve stanoveném rozsahu, a to zejména pokud jde o význačné projekty, jako je projekt ZABAGED 2014+, od kterého se očekává, že zásadním způsobem zvýší kvalitu Základní báze geografických dat ČR a zejména zajistí přechod ZABAGED® na 3D reprezentaci a zvýší integraci Informačního systému ZABAGED® s jinými informačními systémy veřejné správy. Dalším významným cílem je dokončení nového státního mapového díla středních měřitek, které poprvé umožní vydávat státní mapy nejen v národním souřadnicovém systému S-JTSK, ale také v mezinárodním systému ETRS89-TMzn (viz také osobní zpráva GaKO ročník 65/107, 2019, č. 2).

Prof. Ing. Alojz Kopáček, PhD.

Narodil sa 6. 10. 1958 v Šali, v rodine geodeta. Odbor geodézia a kartografia (GaK) skončil na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave s vyznamenaním v roku 1982 a nastúpil do národného podniku Duslo Šala, kde pracoval v oddelení dokumentácie. V rokoch 1983–1986 bol interným aspirantom na Katedre geodézie (KG) SvF SVŠT. Po skončení aspirantúry prešiel na pedagogické miesto na KG SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako odborný asistent na predmety geodézia, geodézia v podzemných priestoroch (GvPP) a inžinierska geodézia (IG). Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1987. V rokoch 1991–1994 pôsobil na KG a IG Technickej univerzity vo Viedni, kde prednášal a viedol cvičenia z predmetov geodézia a IG. Za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 4. 1998 na základe habilitačnej práce a za profesora pre odbor geodézia a geodetická kartografia 1. 4. 2004. Od 1. 2. 2000 do 31. 1. 2007 vykonával akademickú funkciu prodekana SvF STU. Od 1. 2. 2007 (druhé volebné obdobie) je dekanom SvF. Prednáša predmety IG I, IG II, GvPP, meracie systémy v IG a v anglickom jazyku predmet Surveying in Civil Engineering (CE) v rámci štúdia CE. Je školiteľom doktorandov a členom odborových komisii pre GaK na STU v Bratislave, ČVUT v Prahe a TU v Košiciach. V pedagogickej a vo vedeckovýskumnej činnosti sa zameril najmä na oblasť vývoja automatizovaných meracích systémov a možnosti ich využitia v IG. Zaslúžil sa o zavedenie predmetu meracie systémy v IG do výučby a o jeho zabezpečenie študijnou literatúrou. Je autorom 1 monografie, spoluautorom 1 učebnice, autorom a spoluautorom 4 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), 19 realizovaných projektov a vyše 100 odborných a vedeckých prác, z toho viac ako 30 v zahraničí. Referoval na domácich (31) a medzinárodných (29) konferenciách a sympóziách. Je tiež spolueditorom 9 zborníkov z medzinárodných konferencií. Je zakladateľom a odborným garantom série medzinárodných konferencií o IG v anglickom jazyku INGENEO. Popri pedagogickej činnosti sa aktívne zapája do riešenia výskumných úloh a grantových projektov, najmä v oblasti automatizácie procesu merania a navigácie vo vnútorných priestoroch. Je zodpovedným riešiteľom 4 grantových projek-

tov a spoluriešitelom 10 výskumných úloh. Je zakladateľom a od roku 1999 predsedom technickej komisie 89 Geodézia a kartografia Slovenského ústavu technickej normalizácie. V rokoch 2002–2010 bol členom pracovnej skupiny siete európskych univerzít, ktorej cieľom bolo vypracovanie jednotného modelu študijného programu všeobecne akceptovateľného na univerzitách zabezpečujúcich výučbu geodézie, kartografie, katastra a geografických informačných systémov v Európe. Od roku 2002 je členom a národným delegátom komisie C2 „Vzdelávanie“ Medzinárodnej federácie geodetov (FIG). Na valnom zhromaždení FIG v roku 2004 bol zvolený za predsedu komisie C6 „IG“ FIG na roky 2006–2010. Od roku 2005 je členom korešpondentom geodetickej komisie Bavorskej akadémie vied. Od roku 2008 je predsedom skúšobnej komisie Komory geodetov a kartografov. (Pozri aj osobnú správu v Geodetickom a kartografickom obzore, 2013, č. 11, s. 308.)

Ing. Anna Martonová

Narodila sa 29. 12. 1958 v Prešove. Po skončení odboru geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1983 nastúpila do Geodézie, n. p., Prešov, oddiel evidencie nehnuteľností (EN), kde vykonávala práce EN. V rokoch 1985–1990 pracovala na oddelení riadenia výroby Geodézie, n. p., Prešov a zabezpečovala práce na úseku EN. Od 1. 1. 1991 prešla do Krajskej správy geodézie a kartografie v Košiciach, kde pracovala do 31. 8. 1991. Od 1. 9. 1991 bola inšpektorom EN odboru inšpektorátu Slovenského úradu geodézie a kartografie a odo 1. 1. 1996 katastrálnym inšpektorom odboru katastrálnej inšpekcie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR.

Výročí 70 let:

Ing. Petr Pospíšil

Narodil sa 2. 11. 1953 v Brně, kde po absolvovaní čtyřletého gymnázia vystudoval na Vysokém učení technickém (VUT) v Brně obor geodézie a kartografie. Po absolvovaní VUT v roce 1978 nastoupil do provozu mapování Geodézie, n. p., Brno. Po vojenské prezenční službě se přestěhoval ke Stráži nad Nežárkou a od roku 1980 nastoupil na Středisko geodézie Jindřichův Hradec n. p. Geodézie České Budějovice. V roce 1995 se stal ředitelem Katastrálního úřadu (KÚ) v Jindřichově Hradci, kde se angažoval v prosazování upřesňování nedokončeného přidělového řízení především formou pozemkových úprav. V letech 2001 a 2002 spolupracoval s Českým úřadem zeměměřickým a katastrálním na projektu pomoci Nizozemského katastru právě v oblasti přidělového řízení a registru budov. V roce 2007 se přestěhoval zpět do Brna a byl jmenován ředitelem Katastrálního pracoviště Vyškov KÚ pro Jihomoravský kraj. Tuto funkci zastával až do roku 2020, kdy odešel do důchodu. Zabýval se hlavně problémy při šetření hranic obvodů pozemkových úprav a neřešených pozemků uvnitř lokalit komplexních pozemkových úprav. Od roku 2016 působí jako externí učitel předmětu Katastr nemovitostí na Ústavu geodézie Fakulty stavební VUT v Brně.

Doc. Ing. Viliam Vatrť, DrSc.

Narodil se 2. 11. 1953 v Piešťanech (Slovenská republika). Středoškolské vzdělání získal v roce 1973 na Vojenském gymnázium Jana Žižky v Moravské Třebové, vysokoškolské v oboru geodézie a kartografie v roce 1978 na Vojenské akademii (VA) AZ v Brně. Po studiích začal pracovat jako voják z povolání ve funkci inženýr-analytik ve Vojenském topografickém ústavu v Dobrušce. Od roku 1989 pracoval ve Výzkumném středisku 090 Praha jako vedoucí oddělení rozvoje geodézie, geofyziky a mapování. V roce 1990 obhájil kandidátskou disertační práci (CSc.). V dalších letech zastával různé odborné funkce v oblasti výzkumu. Od roku 1994 byl členem rady mezinárodních organizací za Armádu České republiky (AČR). Od roku 2000 je členem Special Study Group Global Geodesy Topics: Satellite Altimetry Applications a od roku 2001 členem redakční rady časopisu Acta Geodaetica. V roce 2002 obhájil doktorskou disertační práci (DrSc.). V témže roce odešel na vlastní žádost do zálohy a od roku 2003 je samostatným vědeckým pracovníkem ve Vojenském geografickém a hydrometeorologickém úřadu v Dobrušce. Od roku 2004 působí ve speciální skupině Mezinárodní geodetické unie (IAG) ICP1.2 Vertical Reference Frames v rámci IAG Inter-Commission Project. V rámci tohoto projektu vyvinul a číselně stanovil světovou konstantu W_0 – potenciál na geoidu, která byla zařazena do souboru světových konstant. Od roku 2004 zastupuje AČR v Českém národním komitétu geodetickém a geofyzikálním, v roce 2006 se stal členem Českého národního komitétu oceánografického pro řešení mezivládních projektů v rámci výboru pro vědu a výzkum UNESCO. V roce 2007 získal vědecko-pedagogický titul „docent“. V letech 1993–2000 přednášel na VA v Brně předmět fyzikální geodézie. Od roku 2008 přednáší na VUT v Brně předmět fyzikální geodézie a geofyzika. Za stanovení konstanty potenciálu na geoidu W_0 a její aplikace v geodézii, astronomii, letectví a družicových technologiích obdržel v roce 2011 přestížní cenu „ČESKÁ HLAVA“ v kategorii INVENCE.

Výročí 75 let:

Ing. Jaroslav Bortl

Narodil se 7. 11. 1948 ve Zlíně. V roce 1954 se s rodiči přestěhoval do Prostějova, kde absolvoval v roce 1967 střední všeobecně-vzdělávací školu. Po maturitě pokračoval v abiturientském studiu geodézie a kartografie na Střední průmyslové škole stavební v Brně, kterou ukončil maturitou v roce 1969. Nastoupil jako geodet k Hutnímu projektu Praha, závod Prostějov. V letech 1969 až 1971 vykonal základní vojenskou službu a po jejím ukončení nastoupil k Oblastnímu ústavu geodézie v Brně na středisko geodézie (SG) Žďár nad Sázavou, kde jako geodet pracoval až do konce roku 1975. V letech 1976 až 1980 pracoval na SG v Gottwaldově, dnes Zlín, v oddělení geometrických plánů, základních map závodů a vyhotovování účelových map pro výstavbu. V letech 1973–1979 formou dálkového studia vystudoval ČVUT, fakultu stavební, obor geodézie a kartografie. Od roku 1981 zastával funkci vedoucího detašovaného pracoviště SG ve Valašských Kloboukách a v letech 1983 a 1984 byl zástupcem vedoucího SG pro okresy Brno-město a Brno-venkov. Od 1. 10. 1984

byl zástupcem ředitele Krajské geodetické a kartografické správy pro Jihomoravský kraj a po její transformaci k 1. 1. 1991 až do konce roku 1996 vykonával funkci vedoucího ekonomického odboru. V letech 1983 až 1985 absolvoval postgraduální studium na Vysoké škole ekonomické v Praze, fakultě řízení, v roce 1986 odbornou stáž na Českém úřadě geodetickém a kartografickém v odboru ekonomickém. Je držitelem úředního oprávnění na ověřování výsledků zeměměřických činností a v letech 1992–1998 působil jako externí učitel na Vysokém učení technickém v Brně na katedře geodézie v předmětech katastr nemovitostí a organizace a řízení geodetických a kartografických prací. K 1. 1. 1997 odešel k firmě Metrik – geodetické práce, s. r. o., Brno a společníky firmy byl jmenován jejím ředitelem. V roce 1999 se vrátil do rezortu jako vedoucí detašovaného pracoviště Katastrálního úřadu Brno-venkov v Židlochovicích a následně v roce 2004 nastoupil na Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně na pozici zástupce ředitele a od 1. 1. 2007 byl jmenován jeho ředitelem. Tuto funkci vykonával až do roku 2013, poté ještě pracoval na pozici inspektora až do roku 2019, kdy odešel do důchodu. Od roku 2022 vypomáhá na ZKI na pozici inspektora na zkrácený úvazek. Mezi jeho záliby patří sport (cyklistika, turistika, lyžování) a zahrádkářství.

Ing. Peter Černý, PhD.

Narodil se 6. 10. 1948 v Boleráze (okres Trnava). Po skončení štúdia odboru geodézie a kartografie na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1972 pracoval ako asistent a od roku 1975 ako odborný asistent na Katedre geodetických základov SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) v Bratislave. Viedol cvičenia z predmetov teória systémov a kybernetika, výpočtová a grafická technika. Od roku 1990 vedie prednášky a cvičenia z predmetov výpočtová technika (od roku 2007 informačné technológie) a programovanie. Od toho istého roku sa podieľa na tvorbe rozvrhu hodín celej SvF (160 až 200 krúžkov). V rokoch 1997–2000 vykonával funkciu zástupcu vedúceho Katedry geodetických základov. Je spoluautorom 3 dočasných vysokoškolských učebníc (skript): „Meranie v geodetických sieťach“, „Výučba v teréne“ a „Programovanie“. V roku 2008 bol dekanom SvF STU ocenený Plaketou profesora Gála za dlhoročné pôsobenie na SvF STU a za činnosti súvisiace s prípravou pedagogického procesu na fakulte. Pozoruhodné sú aj jeho športové aktivity nielen v rámci SVŠT/STU, ale aj v rámci Slovenska – najmä v stolnom tenise, cezpoľnom behu a v posledných rokoch aj v tenise.

Prof. RNDr. Milan Konečný, CSc.

Narodil se 15. 12. 1948 ve Vsetíně v rodině dvou učitelů. Základní školu a gymnázium navštěvoval a ukončil ve Vsetíně. V roce 1967 začal studovat na Univerzitě J. E. Purkyně v Brně (nyní Masarykově univerzitě – MU) učitelství matematika-zeměpis, ale brzy přestoupil na studium odborné geografie, které absolvoval v roce 1973. Od roku 1973 působí jako pedagog na současném Geografickém ústavu Přírodovědecké fakulty MU v Brně na různých pozicích – nejprve jako odborný asistent, následně jako docent kartografie od roku 2009 jako profesor geodézie, kartografie a geoinformatiky. V roce

1992 založil a dodnes působí jako vedoucí Laboratoře geoinformatiky a kartografie, první svého druhu v ČR. Neméně významná je jeho pedagogická činnost mezinárodní. Působil na řadě zahraničních univerzit, např. v Rakousku, Číně, Hong Kongu, Brazílii, Slovensku, Rusku a Kazachstánu. Významná je jeho činnost vědecko-výzkumná. Vedl nebo byl a je řešitelem řady domácích a zahraničních projektů, např. prvního projektu věnovanému rozvoji geografických informačních systémů (GIS) v Československu nebo výzkumného záměru Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy „Dynamická geovizualizace v krizovém managementu“. Značný význam měly mezinárodní projekty Evropské unie, projekty s Japonskem a Čínou až po současný Česko-čínský projekt Inter Excellence Dynamické mapovací metody orientované na řízení rizik a katastrof v éře velkých dat. M. Konečný byl jedním z iniciátorů Geoinfostrategie ČR. V roce 1985 vydal společně s K. Raisem první knihu o GIS v Evropě a ve světě. Inicioval české polární vědecké expedice na Špicberkách. Působí i v řadě mezinárodních organizací. Z nich uvádíme zejména Mezinárodní kartografickou asociaci (ICA), kde byl 16 let aktivní ve Výkonném výboru postupně ve funkcích viceprezidenta, prezidenta (2003 až 2007) a pastprezidenta. V ICA založil komisi Kartografie pro včasné varování a krizové řízení s vysokou četností aktivit v různých oblastech světa. Byl 12 let viceprezidentem a krátce prezidentem Mezinárodní společnosti pro digitální Zemi (ISDE), je viceprezidentem a akademikem Mezinárodní Euro-Asijské akademie věd (IEAS). Od roku 2003 až dosud působí jako zakládající člen Global Marshall Plan Evropské unie, kde se zabývá řešením problematiky Informační společnosti, uplatnění GI v informační společnosti, zlepšení rozhodování a zapojení vědeckých výsledků. Účastní se řady národních mimoškolských odborných aktivit, ze kterých lze uvést například jeho působení na pozici reprezentanta MU ve sdružení Nemoforum. Působil také jako expert ČR při tvorbě evropské směrnice INSPIRE. Získal řadu mezinárodních ocenění, např. v roce 2006 ocenění Rytíř brazilské kartografie, čestné doktoráty UACEG Sofia nebo SSGA v Novosibirsku. Je čestným členem španělské společnosti pro kartografii, fotogrammetrii a dálkové snímání Země. Obdržel také Řád Žluté řeky v čínské provincii Henan za nejlepšího zahraničního vysokoškolského učitele, jakož i čestné členství v ICA, ISDE a České kartografické společnosti nebo členství v PangeaWorld, Irvine, Kalifornie (viz také osobní zpráva GaKO ročník 65/107, 2019, č. 2).

Václav Merhulík

Narodil se 7. 10. 1948 v Teplicích, mládí prožil v Děčíně, kde v roce 1967 maturoval na střední všeobecně-vzdělávací škole. Vysokoškolské studium geodézie a kartografie zakončil na Fakultě stavební ČVUT v Praze v roce 1972. V témže roce nastoupil do rezortu Českého úřadu geodetického a kartografického jako geodet na středisko geodézie (SG) v České Lípě. Prošel postupně všemi činnostmi při vedení evidence nemovitostí, v dokumentaci a inženýrské geodézii při mněření základních map závodu i jeřábových drah. Pracoval dále jako vedoucí oddělení a zástupce vedoucího SG. V roce 1987 se stal vedoucím SG Česká Lípa a dále, v souvislosti s organizačními změnami rezortu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, v roce 1994 ředitelem Katastrálního úřadu (KÚ) v České Lípě a od roku 2004 byl

ředitelem Katastrálního pracoviště Česká Lípa KÚ pro Liberecký kraj. Tuto funkci vykonával až do 31. 12. 2013. Do důchodu odešel ke dni 31. 3. 2014. Dlouhá léta se věnoval aktivně orientačnímu běhu, sportoval a trénoval mládež. Je členem Českého svazu zahrádkářů, Českého klubu turistů a je rovněž aktivní v dalších místních občanských sdruženích.

Výročí 80 rokov:

Ing. Július Bartaloš, PhD.

Narodil sa 17. 10. 1943 v Rimavskej Sobotě. Po skončení štúdia zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1966 nastúpil do Ústavu geodézie a kartografie v Bratislave, kde pracoval na tvorbe účelovej mapy Bratislavy v mierke 1 : 1 000. V tejto práci pokračoval aj v Inžinierskej geodézii, n. p., závod v Bratislave. Koncom roku 1968 bol, na základe konkurzu, prijatý na Katedru mapovania a pozemkových úprav (KMPÚ) SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako výskumný pracovník. Tu sa venoval hodnoteniu kvality výsledkov tvorby máp veľkých mierok. Od roku 1973 bol priradený za pedagogického zamestnanca. Od roku 1978 prednášal predmety mapovanie a evidencia nehnuteľností pre poslucháčov štúdia popri zamestnaní. Vedeckú hodnotu kandidáta technických vied získal v roku 1993. Od roku 1995 prednášal predmety: katastrálne mapovanie, kataster nehnuteľností a metódy analýzy údajov katastra nehnuteľností. Je autorom a spoluautorom 4 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a 26 odborných a vedeckých prác, z toho 2 v zahraničí. Ďalej je autorom návrhu pamätnej tabule s vyznačením bratislavského poludníka a textu na tejto tabuli, realizovanej na dunajskom nábřeží v septembri 2002. Je spoluriešiteľom 13 výskumných úloh orientovaných na modelovanie spoločných zariadení a opatrení v projektoch pozemkových úprav. V rokoch 1999 až 2001 bol v rámci medzinárodného programu Leonardo da Vinci spoluriešiteľom projektu Land Information Management for Executive v spolupráci s Vysokou školou geodézie a pozemkových úprav v Székesfehérvári (Maďarsko). Bol členom akademického senátu SvF STU, členom technickej komisie 89 Geodézia a kartografia Slovenského ústavu technickej normalizácie a členom komisie pre kataster Komory geodetov a kartografov. Do dôchodku odišiel 31. 8. 2009.

Ing. Pavel Neuberg

Narodil se 26. 10. 1943 v Praze, kde také absolvoval v roce 1961 Střední průmyslovou školu zeměměřičkou. Od 3. 7. 1961 začal pracovat v tehdejší Ústavu geodézie a kartografie v Pardubicích, středisko geodézie v Pardubicích. V roce 1982 dokončil vysokoškolské studium geodézie a kartografie na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Od 1. 1. 1993 byl jmenován vedoucím odboru katastru Katastrálního úřadu (KÚ) v Pardubicích, následně pak ředitelem Katastrálního pracoviště Pardubice KÚ pro Pardubický kraj. Dne 31. 12. 2010 odešel do důchodu.

Ing. Andrej Vojtičko, PhD.

Narodil sa 18. 11. 1943 v poľskej dedine Czarna Góra (Poľsko). Na Slovensko – do Kežmarku prišiel s rodičmi v roku 1946. Po skončení odboru zememeračského inžinierstva na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave s vyznamenaním v roku 1966 nastúpil do Československých štátnych dráh, Správy Východnej dráhy – Stredisko železničnej geodézie v Bratislave, kde získal prvé skúsenosti vo funkciách geodet, vedúci geodet a neskôr vedúci oddelenia, pričom vykonával najmä meračské a výtčovací práce pri komplexných rekonštrukciách železničných staníc a tratí. Vedeckú hodnotu kandidáta technických vied získal v roku 1979. V roku 1982 prešiel do technického odboru Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky – ÚGKK SR), kde ako vedúci odborný referent špecialista na racionalizáciu a automatizáciu a od 1. 1. 1989 ako vedúci oddelenia kartografie a technického rozvoja riadil a koordinoval tvorbu koncepcií automatizácie a zabezpečoval jej hardvérovú a softvérovú realizáciu. Ďalej riadil práce na budovaní a rozvoji automatizovaného informačného systému (AIS) geodézie a kartografie a koordinoval jeho väzby s ďalšími odvetvovými informačnými systémami. 1. 7. 1989 bol vymenovaný za riaditeľa technického odboru, 1. 1. 1993 za riaditeľa odboru geodézie a kartografie, 1. 1. 2001 za riaditeľa odboru geodézie, kartografie a medzinárodných vzťahov a od 1. 1. 2002 do 31. 8. 2007, bol riaditeľom odboru geodézie, kartografie a geoinformatiky ÚGKK SR. Od roku 1992 sa angažoval v oblasti využívania zahraničnej pomoci, kde zabezpečoval implementáciu programu PHARE v podmienkach rezortu ÚGKK SR. Nadobudnuté odborné vedomosti odovzdával na konferenciách a seminároch ako autor referátov najmä z oblasti automatizácie, rozvoja informačných technológií a budovania AIS geodézie, kartografie a katastra. Tiež prednášal na postgraduálnom štúdiu odboru geodézie a kartografia SvF SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU). Od roku 1987 pôsobil v terminologickej komisii ÚGKK SR, ktorej bol od roku 1989 predsedom. Ďalej bol predsedom redakčnej rady a členom výkonnej rady Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998), členom Rady vlády SR pre informatiku, členom vedeckej rady SvF STU a členom komisie na obhajoby diplomových prác študijného odboru geodézie a kartografia SvF STU. Je autorom alebo spoluautorom 45 odborných prác a aktívne sa podieľal na spracovaní a vydaní 13-jazyčného terminologického slovníka z inžinierskej geodézie (Praha, Bratislava, Novosibirsk 1985). V roku 2003 bol dekanom SvF STU v Bratislave ocenený Plaketou profesora Gála za dlhoročnú spoluprácu a podporu SvF a za činnosť vo vedeckej rade SvF. Do dôchodku odišiel 1. 9. 2007.

Doc. Ing. Antonín Zeman, DrSc.

Narodil se 22. 12. 1943 ve Slaném, kde také v roce 1962 ukončil maturitou studium střední všeobecně-vzdělávací školy. V letech 1962–1967 vystudoval specializaci geodetická astronomie na Fakultě stavební (FSv) ČVUT v Praze. Po studiu nastoupil na umístěnku na středisko geodézie, ale od návratu z vojenské prezenční služby od

Roku 1968 až do roku 1975 pracoval v pražské pobožce bývalého Kartogeofondu, v roce 1969 preĳmenovaného na Geodetický ústav v Praze (předchůdce Zeměměřického úřadu), v oddělení nivelace a gravimetrie. V roce 1976 nastoupil na základě konkurzu do Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického (VÚGTK) a od roku 1985 pracoval na FSv ČVUT, nejdříve jako odborný asistent a od roku 1989 jako docent. Po konkurzním řízení byl v letech 1990 až 1999 vedoucím bývalé katedry vyšší geodézie. V roce 1977 obhájil kandidátskou práci na téma „Vliv změn barometrického tlaku na výsledky nivelace“. Habilitační řízení doplnil v roce 1993 obhajobou disertační práce „Geodetické aspekty některých geodynamických jevů“. Vědeckou hodnost doktora věd získal v roce 1999. Byl členem vědecké rady VÚGTK, dlouhou dobu byl předsedou komisi státních závěrečných zkoušek na vysokých školách s geodetickým zaměřením v České republice (ČR) i ve Slovenské republice. Opakovaně působil jako expert na Káhirské universitě a Akademii věd v Egyptě. Podílel se také na sledování výškových změn v Pamíru. Velmi obsáhlá je jeho pedagogická i vědecká publikační činnost, mj. i v časopise GaKO, převážně z oblasti fyzikální geodézie, teorie výšek a výškových systémů (přes 40 původních vědeckých a odborných prací). Od roku 2000 byl za ČVUT spoluřešitelem prestižního projektu „Experimentální výzkum dynamiky Země a jejího povrchu“ v rámci Výzkumného centra dynamiky Země, zřízeného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Prof. Ing. Štefan Žihlavník, PhD.

Narodil sa 20. 10. 1943 vo Východnej, v osade Čierny Váh (okres Liptovský Mikuláš). Po skončení Lesníckej fakulty (LF) Vysokiej školy lesníckej a drevárskej (VŠLD) vo Zvolene v roku 1965 nastúpil ako výskumný pracovník na LF VŠLD. V roku 1967 prešiel na Katedru geodézie a fotogrametrie (od roku 1981 Katedra hospodárskej úpravy lesov a geodézie – KHÚLG) LF VŠLD (od roku 1991 Technická univerzita – TU) ako odborný asistent. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied z vedného odboru geodézie získal v roku 1977, za docenta pre odbor geodézie bol vymenovaný v marci 1981 a za profesora pre odbor hospodárska úprava lesov, špecializácia geodézie a fotogrametria v lesníctve, v septembri 1996. Vedúcim KHÚLG LF bol od roku 1989 do 31. 1. 1990 a od 1. 9. 1997 do 31. 10. 2000. Od 1. 2. 1990 do 31. 1. 1997 vykonával akademickú funkciu dekana LF TU a od 1. 2. 1997 do 31. 10. 2000 akademickú funkciu prorektora TU. Od 1. 11. 2000 do roku 2007 vykonával opäť akademickú funkciu dekana LF TU. Od roku 2007 do roku 2009 bol vedúcim Katedry lesníckych stavieb a meliorácií LF TU. V súčasnosti pôsobí ako profesor na KHÚLG LF TU. Bol členom vedeckej rady LF TU, členom spoločnej komisie doktorandského štúdia z vedného odboru hospodárska úprava lesov LF TU, členom Slovenskej akadémie pôdohospodárskych vied a členom Nemeckej spoločnosti pre fotogrametriu a diaľkový prieskum Zeme. Bol školiteľom doktorandov, pod jeho vedením 12 získali vedeckú hodnosť. Je autorom a spoluautorom 10 monografií, 2 vysokoškolských učebníc, 2 knižných publikácií, 19 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a 160 vedeckých a odborných prác, z toho vyše 20 v zahraničí. Výsledky vedeckovýskumnej činnosti (ako zodpovedný riešiteľ a spoluriešiteľ) zhrnul do 11 výskumných

správ, a to z oblasti lesníckeho mapovania v prepojení na hospodársku úpravu lesov a ďalšie lesnícke disciplíny. Absolvoval viaceré pobyty a stáže na zahraničných univerzitách a bol gestorom, resp. spolugestorom viacerých medzinárodných i domácich sympózií. Záslužná bola jeho činnosť aj v oblasti športu. Takmer 30 rokov aktívne hrával basketbal na úrovni Slovenskej národnej ligy a bývalej Československej ligy. Je nositeľom viacerých ocenení.

Výročí 90 let:

Ing. Drahomíra Joštová

Narodila se 25. 12. 1933. Bývalá ředitelka n. p. Kartografie Praha a později vedoucí oddělení odbytu dřívějšího Geodetického a kartografického podniku v Praze, s. p., se mj. významně podílela na vzniku sedlčanského pracoviště, které je dnes součástí Zeměměřického úřadu.

Prof. Ing. Ján Melicher, PhD.

Narodil sa 22. 11. 1933 v Pobeďime (okres Nové Mesto nad Váhom). Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva (FIS) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave s vyznamenaním v roku 1958 nastúpil na pedagogickú dráhu na Katedru geodetických základov (KGZ) FIS (od roku 1960 Stavebná fakulta – SvF) SVŠT (od 1. 4. 1991 Slovenská technická univerzita – STU) ako asistent, od roku 1961 odborný asistent. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1969, za docenta pre odbor geodézie bol vymenovaný 1. 10. 1976 na základe habilitačnej práce v roku 1975 a za profesora pre odbor geodézie a kartografia 14. 10. 1998. V rokoch 1970 až 1990 bol vedúcim výskumného pracoviska Astronomicko-geodetického observatória KGZ SvF SVŠT. Venoval sa predovšetkým otázkam geodetickej astronómie a kozmickej geodézie, tak po stránke pedagogickej, ako aj vedeckovýskumnej. Bol školiteľom doktorandov – pod jeho vedením 5 získali vedeckú hodnosť. Bol členom viacerých vedeckých a odborných komisií a aktívne pracoval v terminologickej komisii Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Bohaté pedagogické skúsenosti využil pri písaní 8 dočasných vysokoškolských učebníc (skript), z toho 3 v spoluautorstve. Ako autor a spoluautor publikoval 50 vedeckých a odborných prác, z toho 9 v zahraničí, ďalej je spoluautorom maďarsko-slovenského a slovensko-maďarského technického slovníka, Terminologického slovníka geodézie, kartografie a katastra (Bratislava 1998) a monografie Katalóg súradníc Slnka a Polárky na roky 2000 až 2004. Referoval na viac ako 30 konferenciách, seminároch a sympóziách u nás i v zahraničí. Bol vedúcim autorského kolektívu vysokoškolskej učebnice „Geodetická astronómia a základy kozmickej geodézie“ (Bratislava, Alfa 1993). Popri pedagogickej činnosti sa aktívne zapájal do riešenia výskumných úloh a grantových projektov. Jeho vedeckovýskumná orientácia bola zameraná na problematiku globálnej geodézie, nebeských a terestrických referenčných systémov, transformácie geodetických a rovníkových systémov na miestne siete, geodynamiku a metrológiu v geodézii. Výsledky vedeckovýskumnej činnosti zhrnul do 18 výskumných správ, z toho

8 ako zodpovedný riešiteľ a 10 ako spoluriešiteľ. Výsledky jeho výskumu sa využívajú pri odvodení rotačného času, parametrov orientácie Zeme a pri štúdiu geodynamiky. Spolupracoval s Medzinárodnou časovou službou, s Medzinárodnou službou pohybu pólu, so Štátnou komisiou času a frekvencií Gosstandard, s Polytechnikou vo Varšave a s Rakúskou akadémiou vied. Je nositeľom viacerých vyznamenání. Do dôchodku odišiel 1. 7. 2008.

Bla h o p ř e j e m e !

Z ďalších výročí pripomíname:

Ing. Tibor Bartovic

Narodil sa 12. 12. 1928 v Piešťanoch. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte stavebného a zememeračského inžinierstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1952 nastúpil do Slovenského zememeračského a kartografického ústavu v Bratislave, ktorý bol premenovaný na Geodetický, topografický a kartografický ústav a neskôr na Geodetický ústav. Na týchto ústavoch vykonával najmä práce mapovacie a konštrukčné, najskôr ako vedúci čaty a od roku 1957 ako vedúci oddielu. V rokoch 1966 a 1967 pôsobil v Ústave geodézie a kartografie v Bratislave ako prevádzkový inžinier pre inžiniersku geodéziu. 1. 1. 1968 prešiel do novozriadenej Inžinierskej geodézie, n. p., závod v Bratislave do funkcie vedúceho prevádzky inžinierskej geodézie a fotogrametrie, kde pôsobil do 31. 3. 1969. Skúsenosti z praxe, odborný rozhľad a dobrý organizačný talent prispeli k tomu, že 1. 4. 1969 bol pozvaný do Slovenskej správy geodézie a kartografie (od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie – SÚGK) do funkcie vedúceho oddelenia racionalizácie a technického rozvoja. Od roku 1981 bol vedúcim oddelenia rozvoja vedy a techniky a od roku 1984 do 31. 12. 1988 vedúcim oddelenia technického rozvoja a kartografie. Od 1. 1. 1989 do 30. 6. 1991 pracoval vo Výskumnom ústave geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave ako vedecký sekretár. Ako vedúci oddelenia SÚGK, aj ako vedecký sekretár VÚGK úspešne uplatňoval svoje odborné vedomosti a veľkú pozornosť venoval rozvoju geodézie a kartografie na Slovensku. Nemožno nespomenúť jeho aktívnu činnosť vo vedecko-technickej spoločnosti. Je nositeľom viacerých vyznamenání. Do dôchodku odišiel 1. 1. 1989. Zomrel v novembri 2016.

Ing. František Čálek

Narodil sa 10. 11. 1913 v Čáslavi (okres Kutná Hora). Zeměměřičké inženýrství vystudoval na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze. Od roku 1934 pracoval postupně na katastrálním měřičkém úřadu v Užhorodu (do 15. 3. 1939), poté na katastrálním měřičkém úřadě v Praze, v triangulační kanceláři ministerstva financí a v Zeměměřičkém úřadě v Praze. Následně v Národním pozemkovém fondu, byl také členem družstev Geoplán a Geometra. Po vzniku Ústřední správy geodézie a kartografie v roce 1954 byl jmenován hlavním inženýrem Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Praze. V letech 1960–1976 pracoval na Českém úřadě geodetickém a kartografickém. Byl členem rezortních i mezirezortních komisí, působil jako

oponent i lektor výzkumných prací, byl autorem mnoha odborných článků, recenzoval diplomové práce na ČVUT. Rozsáhlá byla jeho přednášková činnost, zejména na akcích bývalé ČSVTS. Jako jeden z mála jejích členů byl odměněn Zlatým odznakem. Významná byla jeho činnost při organizování zeměměřičkých prací v zahraničí. Velkou aktivitu vyvinul i při organizování výzkumných a vývojových prací v rezortu geodézie a kartografie. Po odchodu do důchodu pracoval několik let v n. p. Geodézie Praha v oblasti přípravy technologických předpisů pro práce na pražském metru. Zemřel 14. 1. 1994.

Ing. Karel Čípa

Narodil se 2. 10. 1928 v Hradci Králové. Po studiích na ČVUT působil krátkou dobu ve veřejné službě u tehdejšího Okresního národního výboru ve Frýdlantu v Čechách. V roce 1954 přešel do rezortu na Oblastní ústav geodézie a kartografie (OÚGK) v Liberci. Byl jmenován vedoucím střediska geodézie v Pardubicích a v roce 1963 ředitelem OÚGK v Pardubicích. V roce 1970 přešel do Prahy na Český úrad geodetický a kartografický, kde uplatnil své bohaté praktické a organizační zkušenosti jako vedoucí oddělení evidence nemovitostí. Řadu let působil jako člen státní zkušební komise na ČVUT, vykonával funkci předsedy rezortní zkušební komise. Je autorem řady inovací. Za pracovní angažovanost a veřejně prospěšnou činnost mu byla udělena četná rezortní i mimorezortní uznání a vyznamenání. Zemřel 31. 3. 2006.

Prof. PhDr. Karel Čupr

Narodil se 27. 12. 1883 v Nových Hradech (okres Ústí nad Orlicí). Po získání aprobace a doktorátu z matematiky v roce 1909 na Univerzitě Karlově v Praze a přechodném působení na středních školách byl jmenován v roce 1923 profesorem matematiky na České vysoké škole technické (ČVŠT) v Brně. Vědecky se zabýval otázkami diferenciálních rovnic, dále také aplikací matematiky pro inženýrskou praxi, zvláště pro elektrotechniku a geodézii. Pro potřeby učitelů a studentů vydal řadu monografií a knih z aplikované matematiky. Pro popularizaci vědy napsal tři knihy z tzv. rekreační matematiky, z nichž nejznámější jsou „Matematické zábavy a hry“. Zabýval se též dějinami matematiky a geometrie. Objevenou Komenského latinskou „Geometrii“ (geodesii) poprvé přeložil do češtiny a v roce 1942 publikoval. Na ČVŠT v Brně byl zvolen dvakrát děkanem a dvakrát rektorem. Byl dopisujícím členem Královské české společnosti nauk, čestným členem Jednoty českých matematiků a fyziků a čestným funkcionářem v řadě studentských spolků a institucí. Zemřel 22. 9. 1956 v Brně.

Ing. Milan Dokoupil

Narodil se 28. 11. 1923 v Pňovicích (okres Olomouc). Po válečných letech nuceného nasazení v Německu vystudoval zeměměřičství na Vysoké škole technické v Brně. Do praxe nastoupil do Stavoprojektu, odkud roku 1958 přešel do Ústavu geodézie a kartografie v Opavě. Působil jako vedoucí oddělení stavebně-vytyčovací prací. Od roku 1975 pracoval jako vedoucí koordinace Krajské geodetické a kartografické správy pro Severomoravský kraj. Do důchodu odešel 31. 8.

1984. Měl velkou zásluhu na vytvoření a rozvoji oboru inženýrské geodézie a na tvorbě technických předpisů. V rámci tehdejší ČSVTS byl organizátorem prvních kurzů odpovědných geodetů na ČVUT v Praze a dlouholetým členem vedení odborné skupiny inženýrské geodézie (IG). Byl odborným garantem řady odborných akcí IG v Janských Kouplích, rozvíjel spolupráci s polskými geodety. Jeho činnost byla oceněna řadou vyznamenání ČSVTS i polského SGP.

Ing. František Hronek

Narodil se 17. 10. 1913. Vystudoval zeměměřické inženýrství na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze v roce 1935 a nastoupil ke katastrální měřické službě. V roce 1940 přešel do triangulační kanceláře ministerstva financí, zařazené později do Zeměměřického úřadu pro Čechy a Moravu. Po válce se zúčastnil delimitačních a osídlovacích prací. Pro své bohaté zkušenosti z triangulace byl v letech 1956 a 1957 pověřen vedením triangulačních prací v Albánii. V roce 1969 se stal ředitelem nově vzniklého Geodetického ústavu (GÚ), tuto funkci vykonával do roku 1975. V letech 1976–1978 působil jako vedoucí provozu ústřední dokumentace GÚ. V roce 1978 odešel do důchodu. Zemřel 13. 6. 1995.

RNDr. Jan Chvátal

Narodil se 28. 10. 1913 v Jamolicích (okres Znojmo). Byl vědeckým pracovníkem v oboru kartografie ve Vojenském zeměpisném ústavu, Zeměměřickém úřadě, Státním zeměměřickém a kartografickém ústavě, v n. p. Kartografie (vedoucí redaktor) a nakonec (v roce 1968) výzkumným pracovníkem ve Výzkumném ústavu geodetickém, topografickém a kartografickém v Praze. Zemřel v roce 1977 v Praze.

Ing. Karel Jireček

Narodil se 23. 11. 1913. Po vysokoškolských studiích na České vysoké škole technické v Brně (1936) zde působil dva roky jako odborný asistent v ústavu prof. Semeráda. V roce 1938 byl přijat pro nové měření u Katastrálního měřického úřadu v Brně a Opavě. Po poválečných organizačních změnách byl ustanoven vedoucím zeměměřického oddělení u Krajského národního výboru v Ostravě (1949), v sjednocené geodetické službě hlavním inženýrem Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Opavě (1954), a po reorganizacích v roce 1968 vedoucím výroby u Geodézie, n. p., Opava. Ke konci své praktické činnosti působil na Krajské geodetické a kartografické správě (KGKS) v Opavě. Své poznatky z praktických zkušeností publikoval mj. v GaKO (1946 až 1966), ale ve značné míře je uplatňoval také v různých funkcích v ČSVTS, byl předsedou krajského výboru Společnosti pro geodézii a kartografii. Zúčastnil se řady zahraničních odborných akcí. Jeho záslužná činnost v ČSVTS byla oceněna „Zlatým odznakem I. stupně“ (1965). Svou aktivní činnost, po dvouletém působení u KGKS v Opavě, zakončil odchodem do důchodu v roce 1974.

Ing. Matej Klobušiak, CSc.

Narodil sa 16. 11. 1953 v Liptovskom Mikuláši. V roku 1978 s vyznamenaním skončil odbor geodézia a kartografia na Stavebnej fakulte (SvF) Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave a na-

stúpil do Geodetického ústavu, n. p., Bratislava do prevádzky geodetických základov (GZ) – oddielu nivelácie a neskôr oddielu gravimetrie. Tu vykonával terénne práce na obnove a modernizácii základného výškového a tiažového bodového poľa. V rokoch 1982 a 1983 absolvoval na SvF SVŠT dva semestre teórie odhadu. Na vlastnú žiadosť bol v roku 1983 preradený do výpočtového strediska – oddelenia programovania a analýzy, s pracovným zaradením matematik-analytik. V rokoch 1983–1985 absolvoval viacero kurzov a školení z oblasti programovania a informačných systémov a v rokoch 1982 až 1987 v Slovenskej akadémii vied 8 semestrov vybraných častí matematickej štatistiky a teórie odhadu pod vedením manželov Kubáčkovcov. V rokoch 1983–1986 sa výskumne podieľal na budovaní automatizovaného informačného systému geodézie a kartografie, časť základné bodové pole. V roku 1988 bol, na základe konkurzu, vybraný do Výskumného ústavu geodézie a kartografie (VÚGK) v Bratislave. Vedeckú hodnosť kandidáta technických vied získal v roku 1990. Vo VÚGK, ako samostatný výskumný a vývojový pracovník, riešil výskumné úlohy najmä z oblasti GZ a integrovanej geodetickej siete. 1. 2. 2000 sa vrátil na svoje prvé pracovisko, aj keď v inej organizačnej podobe, ako vedúci oddelenia rozvoja a medzinárodnej spolupráce Geodetického a kartografického ústavu (GKÚ). Tu sa zaslúžil o rozvoj hlavných úloh GKÚ a ďalej aktívne pracoval na rozvoji nových GZ na báze permanentných alebo epochových meraní globálneho systému určovania polohy. Od 1. 2. 2004 do 28. 2. 2007 vykonával funkciu projektovo-technického námestníka riaditeľky GKÚ. Bol autorom a spoluautorom 30 odborných a vedeckých prác, z toho 7 v jazyku anglickom, 4 koncepcií a 4 výskumných správ, z toho autorom 10 samostatne riešených etáp. Ďalej bol autorom 8 programových systémov na komplexné spracovanie nameraných údajov. Od 1. 3. 2007 pôsobil ako geodet živnostník v oblasti programovania. Zomrel 23. 3. 2017 v Bratislave.

Ing. Vladimír Kolář

Narodil se 22. 10. 1928 v Sepekově (okres Písek). Vystudoval ČVUT v Praze. Po skončení vojenské prezenční služby v roce 1953 nastoupil do Geometry, n. p., České Budějovice a od 1. 1. 1954 se stal pracovníkem Oblastního ústavu geodézie a kartografie (OÚGK) v Českých Budějovicích. Postupně prošel funkcemi vedoucího oddílu mapování, vedoucího provozu evidence nemovitostí (EN), hlavního geodeta a náměstka ředitele OÚGK pro Jihočeský kraj. Aktivně pracoval v odborářských funkcích, v ČSVTS na krajské a vyšší úrovni. Od roku 1972 až do 1. 10. 1989, kdy odešel do důchodu, zastával funkci ředitele Geodézie, n. p., České Budějovice. Zasloužil se o dobré výsledky podniku, zejména na úseku evidence nemovitostí a v rozvíjení automatizace prací. Byl členem kolegia předsedy Českého úřadu geodetického a kartografického a předsedou státní zkušební komise pro závěrečné zkoušky oboru geodézie a kartografie Fakulty stavební ČVUT v Praze. Získané poznatky a zkušenosti prosazoval na odborných seminářích, publikoval v GaKO a v krajském tisku. Zemřel v roce 2009.

Ing. Martin Krnáč

Narodil sa 1. 12. 1933 v Detve. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej ško-

ly technickej v Bratislave v roku 1958 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie a kartografie (od roku 1960 Ústav geodézie a kartografie) v Žiline, Okresné meračské stredisko (od roku 1960 Stredisko geodézie – SG) vo Zvolene. Tu vykonával práce fotogrametrické, inžinierskej geodézie a na zakladaní jednotnej evidencie pôdy. Od roku 1961 sa venoval evidencii nehnuteľností (neskôr katastru nehnuteľností). V roku 1970 bol vymenovaný za vedúceho SG v Čadci Oblastného ústavu geodézie v Bratislave (od 1. 7. 1973 Krajská správa geodézie a kartografie – KSGK – v Banskej Bystrici). V rokoch 1978 až 1992 vykonával funkciu vedúceho SG v Žiline KSGK v Banskej Bystrici a od 1. 1. 1993 do 31. 10. 1994 bol riaditeľom Správy katastra Žilina Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici. 1. 11. 1994 prešiel do Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako inšpektor na aktualizáciu a spravovanie katastra nehnuteľností odboru katastrálnej inšpekcie. Bol nositeľom rezortného vyznamenania. Do dôchodku odišiel 31. 12. 1996. Zomrel 21. 12. 2014.

Prof. Ing. Lubomír Lauer mann, CSc.

Narodil sa 25. 10. 1928 ve Studené, okres Jindřichův Hradec. V letech 1948 až 1952 vystudoval obor zeměměřického inženýrství na Vysokém učení technickém v Brně. Již během studii pracoval jako pomocná vědecká síla, později jako asistent na katedře nižší geodézie. V této funkci byl v roce 1951 převeden na nově zřízenou Vojenskou technickou akademii v Brně, kde jako občanský pedagog působil 41 let až do odchodu na důchod v roce 1992. V roce 1953 byl ustanoven odborným asistentem se specializací na obor kartografie. Roku 1961 obhájil kandidátskou disertační práci a po habilitaci v roce 1974 získal pedagogickou hodnost docenta. V roce 1983 byl jmenován vysokoškolským profesorem kartografie. Na Vojenské akademii vyučoval kartografii a vojenskou geografii a měl výraznou zásluhu na rozvoji tehdejší i současné úrovně obou disciplín na katedře i v rámci Geografické služby Armády České republiky (AČR). Výrazně se podílel na vědecké výchově a pedagogickém růstu vojenských i civilních kartografických specialistů. Byl členem vědecké rady Vojenské akademie, členem vědecko-technické rady náčelníka Topografické služby AČR a členem oborové rady Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně pro studijní obor kartografie a geoinformatika. Byl místopředsedou komise pro obhajoby disertačních prací, členem komise pro obhajoby disertačních doktorandského studia v oboru kartografie na Vojenské akademii. Byl školitelem mnoha vědeckých aspirantů, oponentem několika desítek kandidátských disertačních a habilitačních prací i doktorských disertací, členem či předsedou habilitačních komisí pro jmenování docentem nebo návrhových komisí pro jmenování profesorem na většině vysokých škol v ČR a SR na kterých se studuje kartografie. Řadu let působil jako externí učitel kartografie na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně a dále kartografie a topografie a základních poznatků o Zemi a vesmíru na katedře geografie Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Jeho pedagogické a odborné působení na univerzitě ocenil rektor MU „Pamětní medailí“. Rozsáhle výsledky jeho vědecké a odborné činnosti byly orientovány převážně ve prospěch vojenské kartografie a geografie. Ve svém souhrnu představují téměř 100 titulů atlasů, učebnic, skript, výzkumných zpráv a publikovaných odborných člán-

ků. K nejvýznamnějším patří zejména dva díly skript technické kartografie, učebnice kartografie. Je autorem a spoluautorem dvou vydání celoarmádní učebnice vojenské geografie a učebnice vojenské topografie. Zvláště významný byl jeho tvůrčí podíl při koncepci, projektové přípravě, redakčním řízení a autorské spolupráci na Československém vojenském atlase a Vojenském zeměpisném atlase. Zúčastnil se i na dalších významných atlasech. Na řešení obnovy vojenských topografických map, na tvorbě odborných směrnic, předpisů a pomůcek spojených s vývojem nových speciálních map. Náměstkem ministra životního prostředí byl jmenován členem redakční rady významného díla „Atlas krajiny České republiky“. Za pedagogickou, vědeckou a odbornou práci pro Topografickou službu AČR byl oceněn stříbrnou medailí „Za zásluhy o rozvoj vojenské geodézie a kartografie“. Oponoval a recenzoval množství výzkumných zpráv, učebnic, odborných článků a referátů. Aktivně se podílel na programové přípravě řady kartografických konferencí a seminářů. Více než třicet let pracoval ve výboru odborné skupiny kartografie při Společnosti geodézie a kartografie Československé vědecko-technické společnosti. Do roku 1994 byl členem výboru Kartografické společnosti ČR. Byl držitelem čestného titulu „Emeritní profesor Univerzity obrany Brno“. Všichni, kdož měli možnost s ním spolupracovat, a které učil, ho poznali jako záníceného kartografa, vynikajícího odborníka a pedagoga, čestného, obětavého a skromného člověka, znalce a aktivního milovníka přírody. Zemřel 12. 10. 2020.

Ing. Julius Mikula

Narodil se 1. 10. 1898 v Bystrém (okres Svitavy). Po studiích na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze působil několik let jako asistent u prof. Petřika na Ústavu praktické geometrie. Odtud přešel ke katastrální měřické službě, později působil na zemském finančním ředitelství v Praze, ministerstvu financí a ministerstvu veřejných prací, vždy v zeměměřických odborech, posléze pak působil v Zeměměřickém úřadě. Bohaté zkušenosti z této mnohostranné praxe uplatnil od roku 1951 jako profesor, a později jako zástupce ředitele, na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze. Přednášel geodetické počtářství. Veřejně působil v zeměměřické spolkové činnosti, v roce 1945 byl předsedou zeměměřického odboru Spolku inženýrů a architektů. Řadu let publikoval v GaKO. Zemřel 23. 4. 1960 v Praze.

Prof. Ing. Ľudovít Minich

Narodil sa 6. 11. 1908 v Hornej Trnávke, dnes časť obce Prestavky (okres Žiar nad Hronom). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Českom vysokom učení technickom v Prahe v roku 1937 nastúpil do Inšpektorátu katastrálneho vymeriavania v Košiciach. 1. 10. 1938 prišiel na prvú (novozriadenú) Vysokú školu technickú (VŠT) Dr. Milana Rastislava Štefánika v Martine, ktorá bola v akademickom roku 1939/1940 premiestnená do Bratislavy a dostala názov Slovenská vysoká škola technická (SVŠT). 1. 10. 1946 bol vymenovaný za mimoriadneho a 1. 5. 1950 za riadneho profesora pre odbor geodézia. V rokoch 1946 až 1952 pôsobil na Vysokej škole poľnohospodárskeho a lesného inžinierstva (v akademickom roku 1949/1950 tu vykonával funkciu dekana) a VŠT v Košiciach. Od roku 1952 do roku 1972 pôsobil ako profesor na Katedre geodézie Stavebnej fa-

kulty SVŠT. Napísal 6 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) z geodézie a 10 odborných a vedeckých prác. Zaslúžil sa o rozvoj geodézie a kartografie na Slovensku a vychoval prvé technické generácie zememeračských, stavebných, lesných, poľnohospodárskych a banických inžinierov. Do dôchodku odišiel v roku 1972. Zomrel 25. 3. 1981 v Bratislave.

Ing. Bohuslav Nedvěd

Narodil sa 5. 11. 1908 v Praze. Významný geodet, topograf, kartograf, učiteľ a výtvarník pôsobil v katastrálnej mŕiackej službe, triangulačnej kancelárii ministerstva financií a v Zememŕiackom úrade. Od roku 1954 pracoval na Ústrednej správe geodézie a kartografie ve funkcii technologa. V letech 1972 až 1974 pracoval v Geodézii, n. p., Praha v oddelení technicko-organizačného rozvoje. Byl znám rovněž jako zanícený a náročný externí učitel na Střední průmyslové škole zememŕiacké v Praze a v kursech pro topografy a kartografy. Bohatá byla i jeho činnost publicistická, recenzní, lektorská i umělecká. Zpracoval řadu obálek map pro veřejnost, plakátů a diplomů. Od roku 1975 žil na odpočinku v Praze. Zemřel 18. 11. 1989.

Doc. Ing. Otto Novák, CSc.

Narodil se 11. 11. 1923 v Unkovicích (okres Brno-venkov). Po absolvování základní školy byl v období od konce srpna 1939 do srpna 1949 zaměstnan jako dělník ve Zbrojovce Brno. Na konci července 1947 přešel k firmě Holec Brno, kde pracoval až do srpna 1948. V této době byl vybrán a poslán do „státního kurzu pro přípravu pracujících“ ve Velkých Losinách. Po absolvování kurzu v srpnu 1949 začal studovat lesní inženýrství na Lesnické fakultě Vysoké školy zemědělské (VŠZ) v Brně, které ukončil II. státní zkouškou dne 5. 9. 1953. Již od 1. 8. 1953 byl ustanoven odborným asistentem katedry geodézie. Hodnost kandidáta věd získal 26. 11. 1964 a dne 1. 2. 1971 byl jmenován docentem geodézie. Od března 1980 byl jmenován vedoucím katedry geodézie a fotogrammetrie VŠZ v Brně. Vedl semestrální i hlavní cvičení z geodézie, byl pověřován přednáškami z nižší geodézie u posluchačů lesního i zemědělského inženýrství. Podílel se na zpracování skript ze zemědělské geodézie, návodů ke cvičení z geodézie a byl plně zapojen do vědeckovýzkumné činnosti katedry. Aktivně se také podílel na práci v mezinárodním dálkovém průzkumu Země, v projektu Interkosmos Geoex-86, kde se zúčastnil několika výročních zasedání v různých státech. Od 1. 9. 1986 přešla katedra geodézie a fotogrammetrie do společné katedry hospodářské úpravy lesů a geodézie a doc. Novák byl jmenován v rámci této katedry vedoucím oddělení geodézie a fotogrammetrie. Tuto funkci zastával až do své smrti. Zemřel 30. 1. 1989 v Brně.

Ing. Antonín Pasler

Narodil se 24. 10. 1913 v Hradci Králové. Byl dlouholetým pracovníkem Geodetického a topografického ústavu (GTÚ) v Praze a tělovýchovným činovníkem s mezinárodní kvalifikací. Nastoupil do státní zememŕiacké služby v roce 1937 a pracoval převážně v oboru nivelace. V letech 1945 až 1948 byl přidělen k osidlovací komisi při ministerstvu zemědělství. Po návratu vedl v Zememŕiackém ústavu až do roku 1953 budování státní niveláčnej sítě, od roku 1954 přešel do

útvare technické kontroly GTÚ, později pracoval kratší dobu v gravimetrii a poté byl vedoucím oddělení v niveláčném provozu Geodetického ústavu, a to hlavně v období mezinárodních opakovaných nivelací pro sledování recentních pohybů zemské kůry a pro obnovu státní sítě. Zemřel v roce 2002 v Praze.

Ing. Vladimír Pospíšil

Narodil se 22. 10. 1928 v Praze. Vystudoval reálné gymnázium, zememŕiacké inženýrství na ČVUT v Praze v roce 1951 a později Vysokou školu ekonomickou. Praxi zahájil v Geoplánu a v roce 1954 se stal pracovníkem Oblastního ústavu geodézie a kartografie v Praze. V roce 1957 přešel jako zememŕiáč gravimetrie a seismiky do Ústavu pro průzkum uhelných ložisek, který v roce 1958 splynul s Geologickým průzkumem, n. p., Praha. V tomtéž roce byl vyslán na geofyzikální průzkum naftových ložisek do Afghánistánu. Po návratu a kratším působení v seismické skupině byl jmenován do funkce vedoucího provozu geofyziky. V roce 1963 přešel do ekonomického oddělení Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického v Praze. Od 1. 3. 1968 působil na tehdejší Ústřední správě geodézie a kartografie, kde po řadu let pracoval v různých ekonomických funkcích, naposledy byl ředitelem ekonomickosprávního odboru Českého úřadu zememŕiackého a katastrálního. Bohatá byla jeho veřejná činnost v bývalé ČSVTS (předseda odborné skupiny ekonomiky a vědeckého řízení) a SVAZARMU (předseda Škoda-klubu). Za svoji pracovní a společenskou angažovanost obdržel několik uznání a vyznamenání. Zemřel 15. 1. 2009 v Praze.

Ing. František Smižanský

Narodil sa 21. 10. 1933 vo Vikartovciach (okres Poprad). Po absolvovaní zememeračského inžinierstva na Fakulte inžinierskeho staviteľstva Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave v roku 1958 nastúpil do Oblastného ústavu geodézie a kartografie v Prešove (od roku 1960 Ústav geodézie a kartografie a od 1. 1. 1968 Oblastný ústav geodézie v Bratislave), Stredisko geodézie v Prešove. Tu ako vedúci čaty a od roku 1964 vedúci oddielu vykonával a viedol najmä práce na evidencii pôdy, revízii trigonometrických bodov, tvorbe topografických máp v mierke 1 : 10 000 a niektoré práce inžinierskej geodézie. V rokoch 1973–1980 ako vedúci oddielu v Geodézii, n. p., Prešov viedol mapovacie práce vo veľkých mierkach. V roku 1980 prešiel do Geodézie, n. p., Bratislava, kde pracoval v útvare riadenia kontroly akosti a neskôr ako vedúci prevádzky evidencie nehnuteľností. V rámci jazykovej a spoločenskej prípravy expertov absolvoval v rokoch 1983 až 1985 štúdium francúzskeho jazyka na Katedre jazykov Univerzity Komenského v Bratislave. V rokoch 1985 až 1991 ako expert v Alžírsku vykonával stavebný a zememeračský dozor pri výstavbe vodárenských zariadení. 1. 7. 1991 prišiel do Slovenského úradu geodézie a kartografie (od 1. 1. 1993 Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky) ako vedúci odborný referent špecialista na tvorbu základnej mapy veľkej mierky, neskôr od roku 1995 do 31. 1. 1996 ako inšpektor na aktualizáciu a spravovanie katastra nehnuteľností odboru inšpektorátu. Známý je tiež ako viacnásobný účastník celoštátnej súťaže geodetov a kartografov v stolnom tenise. Do dôchodku odišiel 1. 2. 1996.

Prof. Ing. RNDr. Bohuslav Šimák

Narodil se 9. 11. 1908 v Jeníkovcích (okres Pardubice). Vystudoval zeměměřičtví na ČVUT v Praze (1933 až 1937) a geografii na Univerzitě Karlově v Praze (od roku 1938), studium zakončil v roce 1945 doktorátem. Po osvobození byl přijat do Vojenského zeměpisného ústavu v Praze jako důstojník z povolání. Po deseti letech byl jmenován docentem na Vojenské akademii v Brně a v roce 1964 také profesorem na Přírodovědecké fakultě tehdejší Univerzity J. E. Purkyně v Brně (Masarykovy univerzity). Podílel se na tvorbě Čs. vojenského atlasu (1957 až 1965), Atlasu čs. dějin (1965) a Národního atlasu ČSSR (1966). Bohatá byla i jeho činnost publikační, započatá již za okupace a spadající do historické kartografie, zejména v českých zemích. V letech 1942 a 1943 napsal spolu s Ing. J. Honsem populární dvoudílnou knihu „Pojďte s námi měřit zeměkouli“ (Kouzelný dalekohled, Papírová zeměkoule). Od roku 1974 žil na odpočinku v Brně, kde zemřel 8. 3. 1995.

Doc. Ing. Juraj Šolc, CSc.

Narodil sa 23. 12. 1928 v Lučenci. Po skončení zememeračského inžinierstva na Fakulte špeciálnych náuk Slovenskej vysokej školy technickej (SVŠT) v Bratislave v roku 1951 nastúpil na dráhu pedagóga na Katedre geodézie Fakulty stavebného a zememeračského inžinierstva (od roku 1960 Stavebnej fakulty) SVŠT. Venoval sa predmetu geodézia, ktorý od roku 1963 prednášal pre odbory pozemné stavby a vodné hospodárstvo a vodné stavby. V roku 1963 získal vedeckú hodnosť kandidáta technických vied a za docenta pre odbor geodézia bol vymenovaný 1. 4. 1968. Bol autorom alebo spoluautorom 3 dočasných vysokoškolských učebníc (skript) a vyše 40 odborných a vedeckých prác. Aktívne sa zapájal do riešenia výskumných úloh (8). Bol školiteľom vedeckých aspirantov a viac rokov spolupracoval s podnikmi na výrobu geodetických prístrojov (MOM Budapešť a Carl Zeiss Jena). Veľa úsilia venoval činnosti vo vedecko-technickej spoločnosti. Bol nositeľom viacerých vyznamenaní. Zomrel 29. 10. 1990 v Nitre, pochovaný je v Bratislave.

Ing. František Šponer

Narodil se 8. 10. 1913 v Prostějově. Po studiích na České vysoké škole technické v Brně nastoupil v roce 1937 ke katastrální měřické službě na Slovensko. Od roku 1939 působil na katastrálním úřadě v Sedlčanech, kde v období let 1950 až 1954 zastával funkci vedoucího technického referátu tehdejšího Okresního národního výboru. Za okupace (1943 až 1945) byl zapojen v odboji jako člen partyzánské brigády v Sedlci (okres Benešov). Od roku 1954 působil jako vedoucí střediska geodézie v Příbrami. Jeho práce odborná i veřejná byla oceněna řadou medailí a čestných uznání. Zemřel 29. 8. 1986 v Příbrami.

Ing. Štefan Tóth

Narodil sa 13. 12. 1913 v Mokranciach (okres Košice-okolie). Zememeračské inžinierstvo skončil na Vysokej škole technickej v Brne v roku 1940. V tomto roku nastúpil do Inšpektorátu katastrálneho vymeriavania (IKV) v Martine. 1. 5. 1945 sa stal prednostom IKV

v Košiciach. V máji 1946 prišiel do Katastrálneho meračského úradu (od roku 1949 zememeračské oddelenie technického referátu Krajského národného výboru) v Bratislave. V rokoch 1954 až 1956 pracoval v Správe geodézie a kartografie na Slovensku ako vedúci odboru. Od 1. 1. 1957 do 14. 1. 1970 pôsobil v Kartografickom a reprodukčnom ústave v Modre-Harmónii (od roku 1963 v Bratislave), z ktorého bola 1. 1. 1968 vytvorená Kartografia, n. p., a od roku 1970 Slovenská kartografia, n. p., ako hlavný inžinier a neskôr technicko-výrobný námestník riaditeľa. 15. 1. 1970 prešiel do Slovenskej správy geodézie a kartografie (od 1. 7. 1973 Slovenský úrad geodézie a kartografie) ako vedúci referent, neskôr vedúci oddelenia a ústredný odborný referent, kde pôsobil do 30. 6. 1976. Do dôchodku odišiel 1. 7. 1976. Zomrel 30. 9. 1999 v Bratislave.

Ing. Miroslav Váňa

Narodil se 26. 12. 1923. Po ukončení studií (přerušených uzavřením vysokých škol), pracoval krátce v Geoplánu. V roce 1952 nastoupil do Státního ústavu pro projektování a výstavbu hl. m. Prahy, v roce 1958 přešel do měřického střediska Obvodního národního výboru Praha 2 a v roce 1960 jako odborný asistent na Fakultu stavební ČVUT v Praze. V pedagogické práci plně uplatnil své bohaté zkušenosti z předchozích let. Přednášel topografické mapování pro denní studium a mapování pro dálkové studium. Byl spoluautorem několika skript. Po odchodu z vysoké školy působil ještě řadu let jako profesor matematiky a fyziky na středním odborném učilišti. Jeho pedagogická práce na vysoké škole byla oceněna udělením medaile „Za významné zásluhy o ČVUT“. V roce 1983 odešel do důchodu. Zemřel 7. 1. 2000 v Praze.

Ing. Miloslav Vitoul, CSc.

Narodil se 28. 11. 1928 v Lomnici u Tišnova (okres Brno-venkov). Po studiích na Vysoké škole technické (VUT) v Brně nastoupil v roce 1951 u Geoplánu ve Zlíně. V roce 1954 přišel do rezortu Českého úřadu geodetického a kartografického na Oblastní ústav geodézie a kartografie v Brně. Zde zastával řadu vedoucích funkcí a v roce 1976 byl jmenován ředitelem Geodézie, n. p., v Praze. V období 1983 až 1987 působil v Geodetickém a kartografickém podniku Praha, s. p., jako obchodní náměstek ředitele a poté přešel na stavební fakultu VUT v Brně, na níž obhájil také kandidátskou práci z oblasti katastru nemovitostí. Významná byla i jeho angažovanost v ČSVTS a v Mezinárodní federaci zeměměřičů FIG. Zemřel 17. 5. 1995.

25. 12. 1758 – poprvé byla spatřena Halleyova kometa, jejíž návrat předpověděl o 53 let dříve Edmond Halley, po němž byla pojmenována. Stala se první objevenou periodickou kometou a navštívilo jí pět meziplanetárních sond – sovětské Vega 1 a Vega 2, evropská Giotto a japonské Suisei a Sakigake. První snímky komety byly pořízeny roku 1986 ze sondy Giotto, která prolétla 600 km od jejího jádra. Poslední návštěva komety ve Sluneční soustavě byla právě roku 1986 a další návrat bude v roce 2061. Halleyova kometa je jediná, která se objevuje v krátkých časových intervalech a je viditelná pouhým okem.

1863 – založil pruský geodet generál Johann Jacob Bayer vedecké združenie s názvom Stredoeurópske stupňové meranie, premenované v roku 1866 na Európske stupňové meranie a neskôr, po vstupe Japonska a USA, na **Medzinárodné združenie pre meranie Zeme**. Za prvej svetovej vojny sa toto združenie rozpadlo. V roku 1919 bolo v Bruseli (Belgicko) obnovené pod názvom **Medzinárodná geodetická a geofyzikálna únia** (International Union of Geodesy and Geophysics – IUGG), ktorej súčasťou je aj Medzinárodná geodetická asociácia (International Association of Geodesy – IAG). IAG sústreďuje svoju činnosť na všetky problémy a úlohy medzinárodnej spolupráce pri určovaní tvaru a rozmerov Zeme a jej tiažového poľa.

1873 – v súvislosti s európskym stupňovým meraním sa začala budovať **prvá sieť presnej nivelácie na území Českej republiky (ČR) a Slovenskej republiky (SR)**. Budovaním siete presnej nivelácie v bývalom Rakúsko-Uhorsku bol poverený Vojenský zemepisný ústav (VZÚ) vo Viedni, ktorý sa pri tom riadil všeobecnými zásadami na vykonávanie presných nivelácií schválenými na valných zhromaždeniach pre stupňové merania. Sieť nazývaná ako sieť RUVZÚ, t. j. sieť rakúsko-uhorského VZÚ, bola dobudovaná v roku 1895. Za porovnávaciu plochu tejto nivelácie bola zvolená stredná hladina Jadranského mora – mareograf na móle Sartorio v Terste (Taliansko). Od tohto mareografu sa merali niveláčne ťahy po celom území bývalého Rakúsko-Uhorska, a to prevažne po železničných tratiach. Pretože mareograf v Terste bol príliš vzdialený od hlavnej časti nivelovaného územia, vybuďovalo sa na území bývalej monarchie sedem základných niveláčnych bodov, z nich jeden na území ČR (Lišov pri Českých Budějoviciach) a jeden na území SR (Strečno pri Žiline).

23. 10. 1948 – bol zriadený **Vojenský zemepisný ústav (VZÚ) – odlúčená časť Banská Bystrica** ako odborné pracovisko na spracovanie a vydávanie jednotných topografických máp, z ktorého vznikol 14. 6. 1951 VZÚ Banská Bystrica, neskôr v roku 1952 2. vojenský kartografický ústav Banská Bystrica a v roku 1958 Vojenský kartografický ústav Banská Bystrica – **od roku 1974 Vojenský kartografický ústav Harmanec** (od 1. 7. 1989 štátny podnik) a **od 1. 2. 2002 VKÚ, akciová spoločnosť, Harmanec**. VKÚ, akciová spoločnosť, Harmanec je vydavateľstvom máp a produkčnou kartografickou a polygrafickou spoločnosťou s vlastnou výrobnotechnickou základňou. Jej logo nájdeme na celom rade kartografických výrobkov pre domáci a zahraničný trh, ktoré charakterizuje kvalita, presnosť a spoľahlivosť.

23. 12. 1953 – nařízením vlády byly zřízeny **Ústřední správa geodesie a kartografie a Správa geodesie a kartografie na Slovensku**. Celostátní zájmy ve výkonu geodetických, topografických a kartografických prací byly zajištěny zřízením celostátních ústavů: Výzkumného ústavu geodetického topografického a kartografického v Praze, Geodetického a topografického ústavu v Praze, Kartografického a reprodukčního ústavu v Praze, Geodetického, topografického a kartografického ústavu v Bratislavě a oblastních ústavů geodesie a kartografie v Praze, Plzni, Liberci, Hradci Králové, Českých Budějovicích, Brně/Opavě, Bratislavě, Žilině a Košicích. Úkolem pracovníků oboru geodesie, topografie a kartografie mělo být, aby dalším upevňováním takto vytvořené organizace a na základě

nejvyšší techniky při provádění prací zajistili rozvoj theoretických věd a československé geodesie a kartografie a plnění požadavků na urychlené pořizování a dodávání technicky dokonalých map, na provádění geodetických prací na stavbách a na přesné údaje pozemkového katastru, potřebné k řádné evidenci zemědělské půdy.

23. 10. 1978 – **na oběžnou dráhu byla vynesena** spolu s družicí Interkosmos **první československá družice Magion**. Název značí řadu malých družic Země určených k výzkumu parametrů MAGnetického pole, IONosféry a plazmatu v okolí Země. Družice vyvinuté v Ústavu fyziky atmosféry Československé akademie věd byly vypuštěny v letech 1978 (Magion 1), 1989 (Magion 2), 1991 (Magion 3), 1995 (Magion 4) a 1996 (Magion 5).